

# نمایشگاه نقاشی علی اکبر صفائیان

« نگارخانه تخت جمشید » ۱۲ / ۱۳۵۵



تابلو اثر علی اکبر صفائیان

ثبت نمی کند - بخلاف پاره‌یی از جوانان که هر اثری ربط و پراکنده و کابوس واری را دنیای سوررئالیستی نام نهاده‌اند .  
ترکیبی از رنگها و عناصری تریینی از گل و گیاه و ابر در پیرامون اجسام در تابلوهای صفائیان زیاد دیده میشود .  
به زنها و مردها و گروههای آدمیان میپردازد . صفائیان از تمام کردن وحشت دارد در بیشتر تابلوها ، حجمها ناتمام می‌ماند بریده و جدا شده در فضا رها شده .  
در حقیقت هر جسم او در ترکیب با جسم دیگر کامل می‌شود نه با خود .

دوشنبه گذشته نمایشگاه نقاشی علی اکبر صفائیان در نگارخانه تخت جمشید گشایش یافت .  
در این نمایشگاه ۴۱ تابلو نقاشی از بهترین کارهای صفائیان بنمایش گذاشته شده است .

جواد مجابی درباره این نقاش می‌نویسد : جستجوگر و پویاست ، درنگ نمی‌کند . به محدوده یافته‌هایش پابند نمیشود . این نقاش کوچک اندام و محبوب را نمی‌توان ندیده گرفت ، از هم اکنون سایه غول آسایش را در قلمرو نقاشی میشود حس کرد . دهها کارگاه کوچک و بزرگ او که دو طبقه نگارخانه را پوشانده آزمونهای گوناگون او را مینمایاند . او نقاش روزهای جمعه نیست که به تفنن روزهای تعطیل را کار کند . بندهی هنر است نه بردهی شغل . این همه کارهای متنوع و فراوان که غالباً ساختهی سالهای ۳۳-۳۴ تا ۳۵ است تنها از راه سخت کوشی و مراقبت مداوم حاصل شده .  
در کار او چند عنصر بروشنی دیده میشود عرفان در رابطه با اندیشه‌های مذهبی و پیش شرقی از یک سو و از سوی دیگر در ارتباط با ادبیات ، چشم‌اندازهای تازه‌ای برای نقاش پدید آورده است .  
از یک گوشه تابلو کار خود را آغاز می‌کند ، بی طرح و نقشه‌ای از پیش جاذبه رنگ و خط او را به پیش میراند در پی کامل کردن دنیایی است که در ژرفای ضمیرش دارد . صفائیان هدیه‌های خود را